

„Páncél” gumiból

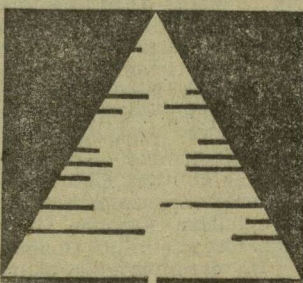
Régi gond a cementiparban az örlőmalmok élettartamának meghosszabbítása. A forgódob, a nagy igénybevétel miatt rendszerint 10 000 munkaóra után tönkremegy. A tatabányai cementgyárban ezért laboratóriumi méretekben el is készítették egy gumit, „páncéllal” bélelt forgódobot, amit sikerrel kipróbáltak. Kísérleteik közben kezükbe került egy külföldi szaklap, amely az acélnál jóval erősebb gumbélés leírását közli. A különleges gumit svéd cég gyártja és 20 000 órai élettartamot garantál. A tatabányaiak szerződést kötöttek az anyag megvásárlására a svéd céggel, s rövidesen beszerelik a sokat ígérő gumipáncélt két örlőmalmomba.

Bővülő melléküzemágak a közös gazdaságokban

Tegnap, csütörtökön délelőtti ülést tartott a szegedi járási tanács végrehajtó bizottsága. Az 1970-es esztendő utolsó végrehajtóbizottsági ülésén a szegedi járási településhálózatának fejlesztési problémáit és feladatait vitatták meg a testület tagjai, valamint a termelőszövetkezetek és szaküzemágak képviselői és melléküzemági tevékenységét értékelték.

A szegedi járási mezőgazdasági nagyüzemeiben is bővülnek a melléküzemágak, erre a rendelkezések lehetőségeit adnak. Igen nagy segítséget jelentenek egy-egy gazdaságok boldogulásában az alaptevékenységen kívüli bevételek, amelyek a különböző segéd- és melléküzemágak kapcsán gyarapítják a közös kasszákat. Igaz, találkozhatunk kedvezőtlen

jelenségekkel is, felületes ellenőrzés stb. Tény azonban, hogy a járási közös gazdaságokban továbbra is nagy jelentősége, szerepe van a melléküzemági tevékenységeknek, ha a rendelkezések megfelelően, ésszerűen és tisztességgel használják ki a lehetőségeket a nagyüzemek.

Dorozsma ipari rangja

Ipari „falu”. Furcsa, de így van, ez a jelző is ráillik Dorozsmára. Mindjárt itt van a város tözsomzédságában, vele napjainkban már szinte összeépült. Szoktuk előváros névvel is titulálni. Mégis a falusias jelzőt is viselheti, hiszen utcái, elhanyagolt útjai „megkövetelik” ezt.

Ezerkilencszázötven júniusáig, amikor is Üllés, Bordány, Forráskút és Zsomboldas területeket betöltötte a járási székhely funkcióit. Ma az összes terület 6300 hold. A lakossága szaporodik. 1965-ben 9347 lélek boldogult itt, s az ideai népszámláláshoz 10 ezer 250-et számoltak. A szegedi járási egyik legjobban fejlődő községe a lélekszámot tekintve, igen sok a bevándorló. Jönnek ide a messzebbi homokvidékről, de feketeföldekről is. A lakosság 94,3 százaléka él a belterületen. Igen nagy a népsűrűség, négyzetkilométerenként mintegy 300 fő. A fejlődés ütemét tekintve 1960-tól 1970-ig 26,7 százalékos létszámnövekedés tapasztalható.

A kedvező munkalehetőségek, iparban való elhelyezkedés vonzza a külterületeiről beköltözőket. Napjainkban a munkaképes lakosság 49,2 százaléka az iparban és az építőiparban tevékenykedik, 27,3 százaléka a mezőgazdaságban, 4,6 százaléka a közlekedésben és 3,3 százaléka a kereskedelemben. A többi a népgazdaság különböző ágazataiban helyezkedik el. Ez a nagyközösség tehát ipari jellegű település. Ami az ipart tekintve, igen sokat jelent a Csongrád megyei Gépjárató Vállalat, hiszen közvetlen az elmúlt években nagymérvű profilváltozás következtében konjunktúra elé néz ez a fejlődő üzem. Számos új gép kísérleti gyártásával foglalkozik és ma már egyre többet szállít exportra is. Több közlekedési, városban van kihelyezett részlege.

A szegedi textilművek dorozsmai gyáregysége leginkább női munkaerőt foglalkoztat. Ez az üzem és a gépjárató vállalat az elmúlt évtizedekben összesen 66 millió forintot fordított fejlesztésre. S a két üzem

csalgnem 800 embert foglalkoztat, 800 embernek ad tisztes munkát és megélhetést.

Természetesen kisebb üzemek, ktsz-ek, vállalatok is sok embert foglalkoztatnak. Elég megemlíteni a Szegedi Házipari Szövetkezetet, ugyanis 111-en dolgoznak bedolgozói rendszerben. Az évi termelési érték meghaladja a 2 és fél millió forintot. Annál inkább jelentős üzem ez, mivel köztudott, hogy főként nőket és csökkent munkaképességeket foglalkoztat. A bedolgozók havi átlagkeresete 600 forint körül alakul.

A különböző ktsz-ek, asztalos és kárpitos, fodrász, elektromos, cipő és papucskészítő stb. — méltóképpen egészítik ki Dorozsma „ipari jellegét”. Megfelelő a kisiparosok száma is, hiszen 103-at találunk belőlük Dorozsmán. Ebből következik, hogy mind az ipari, mind a kereskedelmi szolgáltatás helyzete jó. Probléma viszont, hogy a kereskedelmi hálózat régi, elhasznált épületekben található.

Sz. L. I.

A negyedik ötéves terv és Szeged

(Folytatás az 1. oldalról.)

mind pedig pénzügyi szempontból megvalósuljon.

A városi élet nélkülözhetetlen eleme a szolgáltatások fejlesztése és a kereskedelmi hálózat kiépítése. Remélhető-e, hogy az új ötéves tervben az új lakónegyedben a lakóházakkal egyidőben épülnek meg a boltok, szolgáltatóházak, iskolák, óvodák?

A szolgáltatások és a kereskedelmi hálózat fejlesztésének együtt kellene járnia a város fejlődésével. A negyedik ötéves terv elején olyan alapról indulunk, hogy a lakosság ellátása nincs kielégítve az igényeknek megfelelően, különösen a külvárosi részeken és nagy a lemaradás az új lakónegyedekben.

Terveink biztosítják a pénzügyi lehetőséget, hogy a kereskedelmi és szolgáltatási ellátáshoz szükséges létesítmények az új lakónegyedekben a lakóházakkal egyidőben megépüljenek. Nem tudtuk elérni azonban az előző tervidőszakban sem, hogy a kapcsolódó beruházásokat a lakóházak használatba vételével időarányosan üzembe helyezzék. Az eddigi lemaradások egy részének pótlása érdekében ideiglenes létesítményeket kell megépítenünk (pl. Tarjánban 2 darab száz férőhelyes óvodát, két élelmiszerüzletet stb.), hogy az ellátottság gondjait némileg enyhíteni tudjuk.

A kapcsolódó beruházások megvalósítása érdekében korábban is hoztunk áldozatokat. A negyedik ötéves terv időszakában olyan együttműködési megállapodást kívánunk a Dél-magyarországi Építő Vállalattal kötni, mely biztosítja a kapcsolódó beruházásoknak a lakások üzembe helyezésével időarányos megépítését. Nagy hiba volt, hogy korábban az építőipari vállalatok premizálása csak a lakásszám teljesítésére vonatkozott. Arra is hajlandók vagyunk, hogy

külföldről behozott előregyártott elemekből hozza létre a kivitelező ezeket a létesítményeket abban az esetben, ha hagyományos módszerrel esetleg nem vállalkozna azok megépítésére. Reméljük, hogy a kivitelezők hajlandóságot mutatnak arra, hogy a következő tervidőszakban az ellátottsági szintet az egész város területén — de különösen a lakónegyedekben — emelni tudjuk.

Tárgyalásokat folytatunk olyan szervekkel, amelyek kapacitást tudnak biztosítani annak érdekében, hogy a kereskedelmi ellátottságot lehetőségeinken túlmenően még tovább emeljük. Nagyobb engedményekre is hajlandók vagyunk, amennyiben ez a szállodai férőhelyek növelését, a kereskedelmi ellátottság jobbátételét vagy az iskolai ellátottságot magasabb szinten biztosítja.

Számolunk — különösen a gyermekellátási intézmények vonatkozásában — a város területén működő vállalatok pénzügyi támogatására saját forrásokból, de ugyanakkor a saját építőipari részlegek rendelkezésre bocsátása is elkövetelhető megfelelő szervezéssel.

A lakosság számára végzett javítószolgáltatás fejlesztéséhez 31 millió külön alappal rendelkezünk, melyből azokat az állami, tanácsai vállalatokat és kisipari szövetkezeteket fogjuk támogatni, melyek az általunk meghatározott területen az ellátottság javítása érdekében szolgáltatóegységeket hoznak létre.

A tanácsai önállóság miként érvényesül a város negyedik ötéves tervének kidolgozásában és végrehajtásában? Szeged jövőendő új státusza — megyei város — befolyásolja-e gazdálkodásának önállóságát?

A negyedik ötéves terv kidolgozását megelőzően minden megyei szintű tanács

számítást végzett egészségügyi, szociális, kulturális és kommunális ellátottsági szintjének megállapítására: 1970. december 31-i állapotnak megfelelően. Az országos szervek településfajtánként ellátási szintnővő határozta meg, melynek eléréséhez alakították ki az állami támogatás nagyságrendjét, figyelembe véve a saját szolgáltatást. A kormány csak a felépítendő állami szövetkezeti lakások nagyságrendjét határozta meg a tanácsok számára, valamint a kórházi ágyfejlesztést, a szakközépiskolai hálózat, valamint a középiskolai kollégium fejlesztését. A bevételi forrásoknak megfelelően, minden tanács saját maga határozta meg a fejlesztési elgondolásokat.

Mi legfontosabb célkitűzéseinket az alábbiakban összegezzük:

— a lakásállomány lehető legnagyobb mérvű növelése;

— a közmű fejlesztése a lakásépítéssel összhangban;

— a tanácsai építőipari kapacitás fejlesztése mind a magas-, mind pedig a mélyépítésben az ötéves terv első két évében, annak érdekében, hogy intézményi és szolgáltatási hálózatunkat fejleszteni tudjuk és az időszaki felújításokat — főleg az állami kezelésben levő lakásoknál — meg tudjuk oldani;

— a művelődési, egészségügyi intézmények fejlesztése, különös figyelemmel a tervidőszak második felében.

A termelőtevékenységet folytató tanácsai vállalatok fejlesztése döntően saját erőforrásból, illetve saját erőforrás mellé hitel felvételből fog megvalósulni, figyelembe véve az élet által támasztott igényeket és a gazdaságosságot.

Szeged új státusza — megyei város — figyelembe vételével folytak az Országos Terhivatalban és a Pénzügyminisztériumban a negyedik ötéves terv véglegesítését megelőző tárgyalások. Ez vonatkozik a költségvetésre és a fejlesztésre egyaránt. Az országgyűlés, illetve a kormány e tárgyalásokra alapozva hagyja jóvá a megyék számára a fejlesztési alap költségvetési szabályozóit és az állami hozzájárulás nagyságrendjét, valamint a célcsoportba tartozó beruházások mennyiségi mutatóit. A megyei városokra vonatkozó előírásokat a megyei számokból kiemelt, külön sorban hagyják jóvá. A december 6-án megjelent 1049/1970-es kormányhatározat is hasonlóképpen rendelkezik. A végleges tervet nekünk és a megyei városoknak meg kell küldeniük az illetékes megyei tanácsnak, hogy azt beépíthessék a megye egységes tervébe. Az új státusz tehát teljes gazdasági önállóságot jelent, mivel a tervelőkészítő tárgyalásokon részt veszünk, és a szabályozókat az országgyűlés, illetve a kormány külön hagyja jóvá számunkra.

(Folytatjuk.)

Szabó László —
Solyom József:

**TITKOS
HADVISELÉS**

A kikötő elpusztul: 7.55-kor

41.

De nézzük, mi történt közben Blake-kel? Sértelt az utcán, sarkában a két némettel, s azon törté a fejét, hogyan teremtsen kapcsolatot Stanleyvel, s hogyan adja tudtára: neki holnapután repülővel Ciscóba, onnan pedig a Matsonia nevű tengerjáróval Honoluluba kell elutaznia. De semmi okos nem jutott az eszébe. Másnap délelőtti elment bevásárolni, hogy felkészüljön az útra. Most két japán volt a követője. Blake belépett az egyik fehérnemű üzletbe, hogy ingeket vásároljon magának. A japánok kint maradtak. Egy pillanattal később egy idegen férfi lépett be az üzlet ajtáján, majd Blake mellé állt, mintha válogatna az áruban. Az „izomember” a japánokra fordította minden figyelmét, hogy egy alkalmas pillanatban ellilanjon előlük, s eközben észre sem vette azt a nyurga fiatalembert, aki az üzletbe utána jött. Csak akkor csodálkozott el kisse, amikor a nyurga férfi — a kirakott áru között válogatva — halkan megszólította Blake-et:

— Mindenről tudunk, a Matsonián már nem lesz hely, s azt követően, egy hét múlva indul csak hajó Honoluluba — sutogta az idegen. Rádióval lehallgattuk az autóbéli beszélgetést.

Blake azonnal megkönnyebbült. Milyen ügyesen dolgozik az ONI... Még szeretett volna kérdezni egy s mást az idegentől, de sziszegő hangú utasítást kapott, hogy gyorsan menjen ki az üzletből és a japánok által megjelölt időpontban induljon San Franciscóba.

Blake eleget tett a parancsnak: nepülőgépre ült és San Franciscóba utazott.

A csendes-óceán-parti hatalmas városban tartózkodva hogy is gondolt volna arra, hogy e metropolis falai között két hatalom kémei birkóznak, s a tét: az USA-t berántani a világháborúba, ezzel lekötni és meggyengíteni, hogy a Távol-Kelet fölött a japán imperializmus lehessen az úr...

Blake, mihelyt megérkezett, nyomban bement a hajózási irodába. S minden úgy történt, ahogy a fehérneműüzletben mondták neki: a Matsonián már nem volt hely, és a következő hajó egy hét múlva indul csak Honoluluba.

Blake boldog volt, de az öröme gyorsan lelohadt, ugyanis amikor kilépett az irodából, egy japán került mellé és azt sutogta:

— Kövessen.

Egy étterembe vezette az amerikai. Itt nagy titokban átadott neki egy borítékot, amelyben egy utazási jegy volt, mégpedig a President Garfield nevű hajóra, honolulu végállomás: másnap indulással.

Blake megrémült. Most már nem csupán azért, mert az ONI terveit esetleg keresztülhúzták, hanem az életét is féltetni kezdte. Elvégre, ha ezek így meg tudják szervezni dolgaikat, akkor nem ütközik különösebb nehézségbe az sem, hogy adott esetben eltegyék őt, Blake-et láb alól... S ha megtudják, hogy becsapja őket, biztosan ez a sor vár rá...

A „robotember” nem is sejtette, amit az ONI tudott, hogy Kono — két nappal Blake indulása

előtt regénybe illő körülmények között — ismét találkozott Yamamotoval egy férfikalapban, s míg a kalapokat próbálták, a tükrök előtt állva suttogva beszélgettek egymással. A suttogó beszélgetésből néhány mondatot sikerült rádión keresztül Stanleyeknek lehallgatniuk, s bár túl sokat ugyan nem, annyit mégis megtudtak, hogy a japánok a President Garfieldre szereztek jegyet, s Blake-nek ezzel a hajóval kell utaznia, nem pedig a Matsoniával, amely csak félrevezetésül szolgált egy esetleges elhárító akcióhoz. Az amerikai tengerészeti elhárító Yamamoto nyomába vetették magukat. A szokásosnál is ferdebb szemű japán ismét a Los Angeles-i „Vörös Malom” lányaihoz hajtatott.

Blake nagyon aggodott. Stanley megígérte neki, hogy mindig időben értesítik, mit kell tennie... S íme, más hajóval megy, s közeledik az indulás ideje is, tudnia kellene, mit tegyen. ha Honoluluba érkezik. Különben is, miről fogja felismerni az állítólagos Campbell. Azt is tapasztalta, hogy a japánok rendkívül erős megfigyelés alatt tartják, ami a személyes érintkezést lassan már teljesen lehetetlenné teszi az ONI embereivel... Eltelt az idő — és semmi értesítés.

Blake-nek el kellett indulnia a President Garfieldre. Két óra múltán a hajó már nyílt tengeren járt. Blake persze gyorsan észrevette, hogy akár ül, akár sétál: vagy két japán, vagy a két német mindig a közelében tartózkodik. Nem tudott úgy mozdulni, hogy követő árnyékként ne ragadnának rá. Még ha a kabinjába ment be, akkor is biztos lehetett abban, hogy figyelői ott sétálnak az aító előtt, a folyosón.

Elhatározta hát, hogy nem gondol a feladatára. Törődniek vele Stanleyék.

**Kellemes karácsonyi ünnepeket és boldog új esztendőt
kiván vásárlóinak**

az ELIKER